

Precis när man trodde att allt hade hänt...

...så händer det ännu mer!

Okej då. På uppmaning av vår käre Webbis Adler, ska jag nu försöka berätta historien som ledde fram till en viss uppmärksammas kärlekssaga på Tänga Hed i juni 2008. Vet inte hur berättelsen utvecklar sig, men är du känslig för lite sötslikt kärleksdravel, kan du sluta läsa nu. Säkrast så.

Egentligen började allt i augusti 2006. Eller rättare sagt när jag gick med i VRS. Men så långt tillbaka skall jag inte gå. Nåväl, i Augusti 2006 åkte vi ett gäng till Vulcaneers i Hamburg för att festa en helg. Ska inte gå in på pinsamma detaljer där, bara berätta den avgörande punkten. Det var min första utlandsträff, kul som tusan. Det var t.ex första gången jag träffade Max Tender. Och han var lika glad då.

Fast en kille som gjorde intryck på mig var BacaBoy från Holland. En riktigt kul skit som vi festade mycket med. Om man nu hinner skaffa en god vän på bara två kvällar, så gjorde vi det. Det rann mycket dricka genom struparna innan vi tog farväl på söndagen och lovade att träffas igen.

Snabbt hopp till augusti 2007. Då var det dags för Europaträff i Leopoldsburg, Belgien. Själva träffen i sig skall jag inte heller gå in på, då den i ord och bild har blivit illustrerad redan.

Nåväl, när vi var upppackade, fått sovplatser, bytt om och körde igång festandet i hallen, var just BacaBoy den jag letade efter i vimlet. Såg inte honom till en början och trodde nästan att han inte var där.

Men plötsligt ekade en Holländsk version av "Jag e lyyyiglig..." genom hallen! Där var han! Och festen kunde börja.

Fan vet vad Baca och jag håller på med?!

Precis som på varenda träff jag kommer till, lär jag alltid att känna någon ny. I detta fallet var det Baca's flickvän Petra. I mitt tycke ett blont bombnedslag. Ska i ärlighetens namn säga att jag INTE föll för henne där. Vi pratade lite, festade mycket. Umgicks inte speciellt mycket under helgen, men fick i alla fall en liten pratstund. Det enda vi kom överrens om var att utbyta foto från träffen. Så jag fick hennes e-mailadress. Skall även inflika att Holländare verkar vara ett fotograferande folk. I klass med Japaner! Mycket foto blir det.

Mogge och Petra. Ett av de första mötena.

Så skippar vi resten av detaljerna och hoppar fram ett par veckor.

Efter ett par mail fram och tillbaka med utbyte av adresser, skickades det cd-skivor med foto fram och tillbaka. Allt väl så långt. Inget mer.

Förrän jag en (inte helt nykter kväll) provade att lägga till henne på min Msn-lista. Jodå, hon ploppade in, men jag visste inte om hon var ute någonting. Fortfarande var det inte något på gång, jag tycker bara att det är himla kul att snacka lite engelska. Och ännu roligare om jag kan få lite vänner utomlands. Gör saker och ting roligare på internationella träffar.

De närmsta veckorna så jag faktiskt till henne ett par gånger på msn, men hon stod som "upptagen" och snäll som man är ville jag inte störa. Förrän en kväll då det sa "pling" och hon kallade på mig. Vet inte hur hon hade sett att jag fanns där, får fråga henne en dag.

Men vi började att snacka lite om ditt och datt. Hon berättade att det knakade lite mellan henne och Baca. Väldigt synd tyckte jag eftersom han är en trevlig kille. Hela hösten var det bara sporadiska kontakter. 2-3 gånger i månaden kanske. Jag fick i alla fall reda på att det hade tagit slut med Baca i september, och att han var på väg att lämna VRA. Vet fortfarande idag inte riktigt varför.

Runt årsskiftet började vi prata om europaträffen. Här hemma hade vi precis bokat flyget till Spanien och jag frågade givetvis om hon skulle komma dit. Nja, sa hon, jag har funderat på VRS riksträff och har inte råd att åka på båda.

Fräckt! Tyckte jag och sporrade henne lite att verkligen göra det. Det började bli lite tätare kontakter. Resvägar, foto från Tånga, tips och trix och diverse kostnader forsade mellan Holland och gamla Svedala.

Fortfarande inget speciellt, mer än en god vän.

Vet inte när det hände. Tror det var någon gång i våras. Hon berättade att de (holländarna) planerade en veckas semester i Sverige efter Tånga.

I ett svagt ögonblick berättade jag att jag hade en stuga i småland. Var de kanske intresserade av ett besök? Jodå. Efter lite fler bilder och efter att hon hade pratat med sina vänner, lät det lovande. Då började det att kännas lite grann. Kunde det här vara något? Hon var ju faktiskt himla trevlig, och så bra ut.

Näväl, kontakterna blev allt tätare ju närmare det kom. Vilken dag skulle de dyka upp? Fredag var första budet. Men då Petra fick reda på att lekarna började på fredag, ändrade hon sig till torsdag. Hon skulle bara kolla om hon hade någon att åka med. Säkrare och trevligare så. Ytterligare ett gäng kontakter fram och tillbaka, bestämdes det att Jag och Petra, John och Taz skulle åka ner till stugan några dagar. En inte helt nykter kväll då jag berättade lite hur det såg ut i stugan, sa jag att det ligger så avsides att nakenbad är ju himla trevligt. Det var menat mest som ett skämt, hon bara skrattade. Men två dagar senare hade hon pratat med John och Taz, och de var helsälda på nakenbad. *GULP* Vad hade jag sagt egentligen?? Nu började jag tänka, Va Fan! Vad händer? Vad är detta?

Veckorna rullade på. Tätare och tätare kontakter. Mer och mer privata samtalsämnen. Det blev nästan som en drog att jag måste prata med henne. Men jag hade ju inte en susning om vad hon tyckte och tänkte. Hugaligen! Vad håller jag på med? Så kom Europaträffen i Spanien. Och i ett anfall av abstinens, ringde jag henne en kväll. Skitskoj att snacka lite live för en gångs skull. Men det fick min mobilräkning sota för. Hrrmm.

En kul grej till hände i Spanien. Tror det var lördagkvällen. Jag satt och snackade med ett par holländare, bl.a Mosselman som för tillfället satt i telefon. Plötsligt skickade han över luren till mig och sa: Det är till dig. Va?? Det var Petra. Hon blev lika paff som jag. Men kul var det.

Ok. Hemma igen från en underbar spanienresa fortsatte våra MSN-kontakter. Vid det här laget var vi ganska personliga. Kändes som om jag kände henne ganska bra. Efter ett samtal om hennes resplaner och tider, kom det fram att risken var att de inte skulle komma fram till Tånga förrän sent torsdag kväll. Gentleman (eller nåt) som man är, erbjöd jag henne att dela madrass med mig första natten så att hon skulle slippa böka med tält sent på kvällen. Vi delade ju redan tält med K-G och Anne, så det var ju ganska säkert ändå. Hrrmm.

Till min förvåning gick hon ganska omgående med på det, och mina tankar började snurra ännu snabbare. Kunde det vara så? Nää! Inte då! Eller??? Va???

Var gång vi pratade blev det personligare och personligare. Hon berättade t.ex att hon hade en kille på gång i vintras. Lite grann sådär. När hon visade upp honom på VRA's klubbhelg, gick de flesta holländare fram till honom och sa: Ta hand om henne, annars... *gulp* (igen) Det slutade med att John gav Petra en stor kram och sa till henne: Har han synpunkter på det här, är det inget för dig. Det hade han. End of story.

Tånga närmade sig med stormsteg. Jag blev nervösare och nervösare. Eftersom vi hade pratat så länge, hade vi bestämt att vi skulle träffas på tu man hand innan träffen. Närmare bestämt på Tavernan i Borås. Mest för att det hade varit kul att växla några ord privat innan hela Tånga ramlade över oss. Eftersom jag skulle åka upp redan på onsdagen, kom vi överrens om att hon skulle ringa mig från Varberg, så skulle vi sammanstråla på Tavernan.

Stort tack till Lars-Åke och Bia från Rydboholm som fixade fina bilder som vägvisning dit.

Bara några dagar kvar, då briserade Bomben!!! Söndag em innan Tånga satt vi som vanligt på Msn. Hur det än var berättade hon att hon hade känslor för mig också!!! *gulp x3* Men va faaa....??? Kunde detta vara sant????

Följande dagar blev en pina. Jag var nervös, upphetsad och skiträdd om vartannat. Va tusan skulle hända? Och om det händer, hur blir det sen? Om? Om? Om? Yikes!!!!

Som en parentes skall tilläggas att jag även hade haft lite MSN-kontakt med John (som kallas Indian) Och i mitt tycke verkade han vara en skön kille. Hade aldrig träffat honom, vad jag visste, men han satt vid samma bord som oss i Belgien. Jaja, man kan ju inte känna alla. I vilket fall kom han och Taz till Sverige redan på lördagen och hade några dagars semester innan Tånga. Jag visste att han och Taz skulle vara på plats när vi anlände på onsdagen.

John och Taz. Har utvecklats till otroligt goda vänner!

Onsdagen kom! Fjärilar i magen. Men resan till Vårgårda avlöpte som tur var väl. Eller som vanligt kanske jag ska säga. Tycker att VRS med tanke på storlek har blivit välsignat med få olyckor. Tack för det! Och låt oss fortsätta så.

Väl i Vårgårda blev vi uppmötta av John och spilleviken Taz! Många kramar blev det. Fest blev det också. Upp med Träsket, öl, och sen bjöd Micke och Carina på en underbar Råkfrossa på kvällen. Helt ljuvligt, fast aptiten var inte den bästa. Förstår inte det....

Torsdagen var en helvetisk pina av väntan. Det tror jag de flesta kan intyga som såg mig där. Lyckades få i mig lite frukost. Och tur var det. Aptiten var som bortblåst.

Ett problem till. Min luftmadrass hade börjat läcka och jag var tvungen att skaffa en ny. Lösningen blev Jysk i Borås eftersom jag ändå skulle dit. Jag skulle ha gott om tid eftersom jag bara hade halva avståndet jämfört med Varberg!

Pina pina vänta vänta....fy f----n vad jag mådde dåligt.

Till slut ringde det!!! Petra var i Varberg! Våldigt kort samtal. Byta om, på hojen och full fart mot Borås! Eller full fart förresten...Jä--a semesterfirare!!! Det gick otroligt långsamt. Tyckte jag i alla fall. Och regnade gjorde det. Och så var det det där med madrassen. Jag visste att Jysk skulle finnas vid Knalleland någonstans. Med flackande blick letade jag febrilt, hittade det, tittade framåt och då stod biljä---n framför stilla. Tvärnit!! Bredstall – sladd höger-vänster-höger, men lyckades få stopp med några centimeter till godo. Som om jag inte var nervös innan?

Skall tillägga: allt vad man lärt sig om bromsteknik har en förmåga att bara försvinna när man får panik. Vad ni gör, håll avståndet!!!

Snabbt som tusan in på Jysk! Och vad händer??? De är nyinflyttade i lokalerna och datasystemet funkar inte som det ska. Kö, väntan, frustration!!! Det känns som en evighet. Till slut kom jag ut, spände fast madrassen, och givetvis kom det fram folk som ville snacka höj *suck*, men till slut fick jag förklarar att jag hade brättom.

Till slut kom jag då fram till Tavernan. Hjärtat bultade som en stånghammare. Hade de kommit? Vad skulle hända?? Snabbt in på parkeringen, och det första jag fick se var en rad Holländare (Marcel, Laura, Rever och Grandpa) och alla bara stod och flinade!!!!????

Och där var hon...och hon kom...och vi kramades...och kysstes...och bara flinade....Resten av helgen behöver jag knappast berätta om. Det tror jag samtliga vet vid det här laget. Eller har sett bilder på i alla fall. Så några detaljer där ska jag inte heller gå in på.

No comments

Söndagen drog jag, Petra, John, Taz, Marcel och Laura ner till min lilla stuga utanför Rydaholm. Det blev några fantastiskt lugna fina dagar där. Marcel och Laura körde hem tisdag morgon för att kunna vara hemma till fredagen. Vi andra bara mös, solade, drack öl, besökte Ör (dåligt med Vulcaner, bara Peter träffade vi på) Och ja, lite nakenbad blev det också *fniss* Fast bad och bad, svinkallt i vattnet!

Glada Holländare i Sjuhult, småland. Fast det där med att uttala namnet? Ha, ha...

Mys på bryggan

På torsdagen var vi nerbjudna till Lasse och Mi för grillafton. Givetvis hakade vi på. Efter en lugn tripp kom vi till Vallarum, vände på steken och åkte till Alunbruket för en fika. Vilket ställe! Sååå mysigt! Varför jag som skåning aldrig varit där, begriper jag inte!

*Alunbrukets fik. Finns även vandrarhem.
Rekommenderas verkligen!*

Grillkvällen var kanon med hela familjen Lähnn samt familjen Klang-Gustavsson. Mycket mat! God mat! Mycket dricka! God dricka! Mycket trevliga samtal och berättelser. Gästrummen var färdigbäddade, jag och Petra fick ett rum med balkong, UTAN larm, hi hi. Gammal historia.

Fredagen började med frukost i god Vulcan-andal! Mycket och gott! Tack så otroligt mycket, Lasse och Mi!! Ni är bäst!!
Förmiddagen styrde Lasse kosan (med oss i bil) mot Haväng, där det blev sol och bad. Nja, undertecknad var aldrig i vattnet. Har blivit lite feg på gamla dar. Men skönt var det.

Haväng

På eftermiddagen åkte vi upp till Helsingborg. Var ju tvungen att visa min nya hemstad. En lugn helg. God mat och besök både på Kullen och en promenad runt Käran.

Utsikt från Käran

Tror att John och Taz blev smittade av oss

Söndagen var det dags för hemfärd. Fy tusan vad det var obehagligt. John, som ska vara den coola av oss, sa adjö vid färjeläget med solbrillorna på. En snabb kram, sen vände han och gick därifrån. Och jag vet varför.... Både Petra och jag grät en skvätt. Det var riktigt tungt att se dem (henne) köra igenom betalstationen.....

Så där är vi nu. 96 mil ifrån varandra. Men med daglig kontakt via msn, mail och sms. Nästa gång vi träffas blir Jahrestreffen i Unna den 25:e juli. Vi längtar båda två. Sen har jag redan bokat flygbiljett till sista helgen i augusti. Det blir en långhelg hos Petra från torsdag till tisdag. Ska bli så härligt!! Dessutom är det bröllopsfest på Holländarnas klubb-område. Hemma hos Waikikiman! Det ska bli skitkul!!

Och förresten, nämde jag det att jag har fått Holländarnas välsignelse? Det har jag i alla fall. Känns tryggt att nu ha utökat Vulcan-vänskapen långt över gränserna.

Och om jag flyttar?? Inte en susning. Det enda vi har pratat om är att en av oss måste. Det är bara så. Men vem och när har vi inte gått in på. Det hade vi tänkt ta i augusti. Så snälla, tjata inte på mig att jag ska göra si eller så, flytta hit eller dit eller inte flytta alls. Detta är något som vi båda måste bestämma tillsammans. Själva! Och vi kommer att göra det som känns rätt för oss båda.

Det här är bara så underbart. Att man vid 43 års ålder träffa den stora kärleken! Trodde jag aldrig. Men å andra sidan, det var mycket jag inte trodde på för 3 år sen.

Så nu har jag väl gjort allt! Fått nya vänner, ny "familj", fritidsintresse, upplevelser och t.o.m träffat kärleken! Så nu har allt hänt!

.....eller har det? Fan vet.....

Hälsningar från oss!

